

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GUDANĂ, MIHAELA

Ceașca dimineții : poezie / Mihaela Gudană. - Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-019-8

821.135.1

Mihaela Gudană

Ceașca
dimineții

Editura
NEUMA
2026

Cuprins

Fiecare zi	5
Ce ți-am spus azi	6
Întunericul	7
Cântec	8
Ceașca dimineții	9
Neștiința	10
Fereastra primăverii	11
Pornire	12
Rămânere	13
N-am inventat	14
Negăsire	15
Dacă privesc în sus	16
Ea	17
Luna ta	18
Întindere	19
Resturi	20
Timp	21
Despre târziu	22
Model de toamnă	23
Chip nou	24
Mângâieri înnoptate	25
O mie de cocori	26
Nu mai știu	27
Toamna mea	28

Înaltul de toamnă	29
Nu mai privi	30
Dincolo	31
Ceasuri străine	32
Dacă pleci	33
Vremuri sălbatice	34
Noapte însetată	35
Zadarul de azi	36
Timpul cel tânăr	37
Urme	38
Înserare	39
Trebuia	40
Vârste	41
Despre schimbare	42
Chip cald	43
Lumina	44
Neuitare	45
Atingerea zilei	46
Ochi neștiut	47
Din puțin	48
Ritual	49
Apropiere	50
Nemăsurat	51
Trecere comună	52
Despre orice	53
Regula verdelui	54
Ochi vechi	55
Cămașa cerului	56

Poezia	57
Timp ucis	58
Învățare	59
Așezare	60
Nimic	61
Fără să știm	62
Liniște	63
Cedare	64
Speranța	65
Întomnare	66
Poveste spusă	67
Nedumerire	68
Alt drum	69
Cădere	70
Rugă cuminte	71
Trubaduri	72
Femei cu aripi	73
Dorința de alb	74
Îndemn	75

Fiecare zi

Fiecare zi are lacrima ei
picătură de sens
enigmatic înseamnă
clipa toamnei a scris
cu grămezi de idei.
Rămășițe pe ram
din bucata de cer
au rupt limba de ceas
și a curs cu mister
apa toamnei târzii
unde știu c-am să las
vorbe vechi, străvezii.
Fiecare zi are lacrima ei
ochi de timp, noi și grei.

Ce ți-am spus azi

Ce ți-am spus azi
nu are legătură cu ramurile,
ci cu rădăcinile arborelui
care îți sunt.
Agățat de forma timpului tău
i-ai îmbrățișat tulpina dreaptă,
cu coaja crăpată de privirile anilor
cu care m-ai atins.
Am rămas să te aflu mai mult,
să las o rădăcină
să devină iedera cățărătoare
pe casa sufletului tău.
Ce ți-am spus azi,
e despre mâna aceea a destinului,
care ne are în palma unei frunze
de platan rătăcit.
Nu știu ce face sufletul tău,
dar eu știu că sunt umbra întreagă
cu care arborele meu te iubește.
Am crezut într-un vis,
dar m-am culcat cu sufletul plângând.
O noapte l-a dus și n-a mai venit.

Întunericul

Întunericul ne privește pe geam
când tu îmi strângi în brațe lumina.
Un pled pare supărat pe brațul fotoliului,
pe care doarme corpul amurgului.
Ochi lui roșii au stat la pândă
să caute flacăra lămpii din trecutul nostru.
Aud cum respiri orele pe care le petrecem
și nu risipești nicio geană a somnului.
Cred că trebuie să facem liniște
când noaptea se pregătește să plece.
Întunericul ne privește pe geam
și lumina din brațele tale
se strecoară pe gaura cheii.

Cântec

Cântă-mi de somn,
de nesomn
trupul meu gol
îmbracă divanul aşteptării.
Frunzişul asistă
la ritualul înfloririi
iar pe tulpini ochii sălbatici
stau de pază.
Cântă-mi de zi,
cântă-mi de noapte,
sânii ascund băţările inimii,
în coşul pieptului
aerul se întinde-ntr-un vals.

Ceaşca dimineţii

O ceaşcă începe dimineaţa
cu câteva vorbe.
Un descântec al aburului e fierbinte
precum sentimentul ce învăluie ziua
care se aude pe buzele prinse de post.
O firmitură de gând,
o sorbitură amară
şi ziua începe încătuşată de speranţe.
O floare desenată manual
ne învaţă răbdarea scrisului individual,
un ciob de zi
se adaugă unei poveşti cu începuturi.
Se aude un ceas
pornit de la miezul nopţii
până când cocoşii se vor opri din cântat.
Ziua e cuminte,
aromele tac îngândurate
pe marginea unde e promis un sărut.